Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

XXXIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 16. Juli 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział pierwszy.

Zeszyt XXXIII.

Wydany i rozesłany dnia 16. Lipca 1859.

118.

Kaiserliche Verordnung vom 25. Juni 1859,

giltig für Ungarn, Kroatien und Slawonien und für die serbische Wojwodschaft mit dem Temeser Banate,

über die Austragung von privatrechtlichen Forderungen wegen die vormaligen Domesticalcassen der Comitate in den genannten Kronländern.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIII. Stück, Nr. 118, ausgegeben am 9. Juli 1859.

119.

Verordnung des Armee-Ober-Commando und des Finanzministeriums vom 30. Juni 1859,

giltig für die Militärgränze,

über die Ausdehnung der, den Gränz-Hauscommunionen, zu Folge der Allerhöchsten Entschließung vom 25. Februar 1859 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 40), bei Theilungen zugestandenen Gebührenfreiheiten auch auf Eincommunirungen, Einheirathungen und Einconscribirungen.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIII. Stück, Nr. 119, ausgegeben am 9. Juli 1859.

120.

Verordnung der Ministerien der Justiz und Finanzen vom 2. Juli 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIII. Stück, Nr. 120, ausgegeben am 9. Juli 1859).

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze,

wodurch das Verfahren bei Mittheilung der, wegen eines Verbotes, einer Pfändung, Einantwortung oder Erfolglassung von öffentlichen Obligationen und den Zinsen derselben erlassenen gerichtlichen Verordnungen an die öffentlichen Cassen und deren vorgesetzte Behörden geregelt wird.

Zur Herstellung eines gleichförmigen Verfahrens bei Mittheilung der gerichtlichen Verordnungen, wodurch ein Verbot, eine Pfändung, Einantwortung oder Erfolglassung von öffentlichen Obligationen oder von Zinsen derselben verfügt wird, an die öffentlichen Cassen und deren vorgesetzte Behörden, finden die Ministerien der Justiz und der Finanzen die dießfalls bereits für mehrere Kronländer, insbesondere in den Hofdecreten vom 22. November 1782, Nr. 102 der Justiz-Gesetzsammlung; 28. April 1785, Nr. 415 der Justiz-Gesetzsammlung; 25. Mai 1804, Nr. 669 der Justiz-Gesetzsammlung; 9. September 1831, Nr. 2528, der Justiz-Gesetzsammlung und 26. Juni 1838, Nr. 281 der Justiz-Gesetzsammlung bestehenden vereinzelten Anordnungen mit Beziehung auf die §§. 455, 1395 und 1396 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches in die nachfolgende Gesammtvorschrift zusammen zu fassen und zu vervollständigen, und zugleich zu bestimmen, daß dieselbe vom Tage der Kundmachung in allen Kronländern, mit Ausnahme der Militärgränze, in Wirksamkeit zu treten habe.

118.

Cesarskie Rozporządzenie z dnia 25. Czerwca 1859,

obowiązujące w Węgrzech, Kroacyi i Slawonii i w Województwie Serbskiém z Banatem Temeskim,

o załatwieniu cywilnych pretensyj przeciw dawniejszym kasom domestykalnym komitatów w rzeczonych krajach koronnych.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXXIII, Nr. 118, wydaną d. 9. Lipca 1859.

119.

Rozporządzenie Nadkomendy Wojskowéj i Ministerstwa Skarbu z dnia 30. Czerwca 1859,

obowiązujące w Pograniczu Wojskowém,

o rozciągnieniu wolności od należytości, przyznanéj spółkom domowym granicznym przy podziałach w skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 25. Lutego 1859 r. (Dziennik Praw Państwa, Nr. 40), także i na przystąpienie po spółki, na złączenie się z nią przez śluby małżeńskie lub przez wpisanie.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXXIII, Nr. 119, wydaną d. 9. Lipca 1859.

120.

Rozporządzenie Ministerstw Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 2. Lipca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXIII, Nr. 120, wydana dnia 9. Lipca 1859),

obowiązujące w całym obrębie Państwa, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,

mocą którego uregulowaném zostaje postępowanie przy udzieleniu sądowych rozporządzeń, wydanych do publicznych kas i ich władz przełożonych w przedmiocie zakazu, zajęcia, addykcyi lub wydania publicznych obligacyj i prowizyj z nich.

Dla sprowadzenia jednostajnego postępowania przy udzielaniu sądowych rozporządzeń kasom publicznym i ich władzom przełożonym, mocą których zarządzono zakaz, zajęcie, addykcyję lub wydanie publicznych obligacyj lub prowizyj z onychże, spowodowane się widzą Ministerstwa Sprawiedliwości i Skarbu, istniejące już w téj mierze dla niektórych Krajów koronnych, mianowicie w Dekretach Nadwornych z dnia 22. Listopada 1782, Nr. 102 Zbioru Ustaw Sądowych; z dnia 28. Kwietnia 1785, Nr. 415 Zbioru Ustaw Sądowych; z dnia 25. Maja 1804, Nr. 669 Zbioru Ustaw Sądowych; z dnia 9. Września 1831, Nr. 2528 Zbioru Ustaw Sądowych i z dnia 26. Czerwca 1838, Nr. 281 Zbioru Ustaw Sądowych, zawarte pojedyncze Rozporządzenia odnośnie do §§. 455, 1395 i 1396 Powszechnéj Księgi Ustaw Cywilnych zebrać w następujący przepis ogólny, i uzupełnić, oraz postanowić, iż takowy z dniem obwieszczenia w życie wejść ma we wszystkich Krajach koronnych, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe.

§. 1.

Jede gerichtliche Verordnung, durch welche ein Verbot oder eine Execution (Pfändung, Einantwortung oder Erfolglassung) von öffentlichen, auf bestimmte Namen lautenden oder durch Vinculirung für einen bestimmten Zweck gewidmeten öffentlichen Obligationen, in Rücksicht des Capitals oder der Zinsen bewilliget oder aufgehoben wird, ist vom Gerichte der öffentlichen Casse, bei welcher das Capital angelegt ist, zuzustellen und zugleich der Behörde, welcher die erstere Casse unmittelbar untergeordnet ist, von Amtswegen bekannt zu machen. Ist aber die Zinsen- oder Capitalszahlung auf eine andere Casse, als bei welcher das Capital angelegt ist, überwiesen, so muß dieser Umstand von dem Verbots- oder Executionswerber dem Gerichte bekannt gegeben werden, damit die gerichtliche Verordnung auch noch jener Casse zugestellt werden kann; widrigens dieselbe nicht haftet, wenn sie die Zinsen oder das Capital hinausbezahlt hätte, bevor sie in anderem Wege von der gerichtlichen Verordnung ämtlich in Kenntniß gesetzt wurde.

§. 2.

Die Casse hat ungesäumt die gerichtliche Verordnung einstweilen vorzumerken, dieselbe aber erst nach schriftlicher Anordnung der ihr vorgesetzten Behörde in Vollzug zu setzen.

§. 3.

Diese Vorschrift hat auf die im §. 1 bezeichneten öffentlichen Obligationen auch dann Anwendung zu finden, wenn dieselben gerichtlich deponirt sind, keineswegs aber auf solche öffentliche Obligationen, die auf Ueberbringer lauten und nicht zu einem bestimmten Zwecke vinculirt sind.

§. 4.

Derjenigen Partei, welche die gerichtliche Bewilligung erwirkt hat, kommt das, dieser Bewilligung entsprechende Recht, in der Regel von der Zeit der, an die Casse erfolgten Zustellung der Bewilligung zu.

Dasselbe gilt in dem Falle, wenn derlei Obligationen gerichtlich deponirt sind, auch rücksichtlich der bei einer öffentlichen Casse nicht mittelst Coupons zu erhebenden Zinsen.

In Ansehung der Obligation selbst aber wird das, einer Partei durch die gerichtliche Bewilligung zugesprochene Recht, gleichwie bei gerichtlich deponirten auf Ueberbringer lautenden und nicht vinculirten Obligationen und bei Coupons, schon von dem Zeitpuncte an erworben, wo das Gesuch um diese gerichtliche Verfügung bei dem Gerichte, in dessen Verwahrung sich diese Depositen befinden, überreicht oder angebracht worden ist.

Wären Bewilligungen zu Gunsten verschiedener Personen in Ansehung der nämlichen Sache der Casse gleichzeitig zugestellt worden, oder wären Gesuche um gerichtliche Verfügung in Ansehung gerichtlich deponirter Obligationen oder Coupons von verschiedenen Personen gleichzeitig bei Gericht überreicht oder angebracht worden, so hat das

§. 1.

Wszelkie sądowe Rozporządzenie, mocą którego zakaz lub egzekucyję (zajęcie, addykcyję lub wydanie) obligacyj publicznych, na pewne imię opiewających lub przez winkulacyję na pewny cel przeznaczonych, pod względem kapitału lub prowizyj dozwolono lub zniesiono, dostawione być winno ze sądu kasie publicznéj, u któréj kapitał ulokowano, o czém oraz z urzędu zawiadomioną być ma władza, któréj kasa wspomniona wprost jest podporządkowaną. Jeżeli zaś zapłata prowizyj lub kapitału przekazaną jest innéj kasie, a nie téj, u któréj kapitał jest ulokowany, wówczas okoliczność ta przez żądającego zakazu lub egzekucyi sądowi oznajmioną być musi, ażeby sądowe rozporządzenie także jeszcze i *onéj* kasie dostawioném być mogło; przeciwnie albowiem ta nie byłaby odpowiedzialną, gdyby wypłaciła była prowizyje lub kapitał, nim o sądowém rozporządzeniu urzędownie zawiadomioną została.

§. 2.

Kasa bezzwłocznie sądowe rozporządzenie tymczasem zanotować, takowe atoli dopiéro po piśmiennem rozrządzeniu władzy swéj przełożonéj w wykonie wprowadzić winna.

§. 3.

Przepis ten znajduje zastósowanie do obligacyj publicznych, w §. 1 oznaczonych, wtenczas nawet, gdy takowe sądownie są złożone, nie zaś do tych obligacyj publicznych, które na okaziciela opiewają i nie są na pewny cel winkulowane.

§. 4.

Stronie, która pozyskała sądowe pozwolenie przysługa prawo odpowiednie z reguły od chwili, w któréj kasie pozwolenie dostawioném zostało.

Toż samo rozumié się w przypadku, jeżeli obligacyje takowe sądownie są złożone, także i co do *prowizyj*, w inny sposób a nie za pomocą kuponów w publicznéj kasie podniesionemi być mających.

Co się tyczy *saméj obligacyi* zaś, prawo przyznane stronie przez sądowe pozwolenie, równie jak przy sądownie deponowanych na okaziciela opiewających i nie winkulowanych obligacyjach, tudzież przy kuponach, już od téj chwili nabytém bywa, w któréj prośba o takowe sądowe rozporządzenie do sądu, w którego zachowaniu się dopozyta rzeczone znajdują, podaną lub wniesioną została.

Gdyby pozwolenia na rzecz różnych osób względem tego samego przedmiotu kasie równocześnie dostawione były, albo gdyby prośby o sądowe rozporządzenie względem sądownie złożonych obligacyj lub kuponów od różnych osób równocześnie do sądu podane lub wniesione były, wówczas prawo, odpowiadają-

der Bewilligung entsprechende Recht allen diesen Personen unter sich von der gleichen Zeit an zuzukommen.

§. 5.

Durch die vorstehende Bestimmung (§. 4) erscheint zugleich der §. 537 der provisorischen siebenbürgischen und ungarischen Civilproceß-Ordnung vom 3. Mai und 16. September 1852 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 104 und Nr. 190) in soferne abgeändert, als darin angeordnet war, daß bei jenen gerichtlich deponirten Staatspapieren, welche nicht auf Ueberbringer lauten, durch die gerichtlich bewilligte Pfändung auch in Ansehung der Zinsen dem Kläger das Pfandrecht schon von der Zeit an erworben werde, wo das Pfändungsgesuch bei dem Gerichte, in dessen Verwahrung sich die Obligationen befinden, überreicht oder angebracht worden ist.

Alle übrigen in Ansehung der Pfändung gerichtlicher Depositen überhaupt und der bei Gericht deponirten Obligationen insbesondere bestehenden Vorschriften haben jedoch aufrecht zu bleiben.

Freiherr von **Bruck** m. p. Graf **Nádasdy** m. p.

121.

Verordnung des Ministeriums der Justiz vom 3. Juli 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIII. Stück, Nr. 121, ausgegeben am 9. Juli 1859),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze,

womit der Vorgang bei Festsetzung der Bedingungen einer executiven Feilbietung solcher Güter geregelt wird, auf welchen eine Forderung der galizisch-ständischen Creditanstalt oder der, bei der privilegirten österreichischen Nationalbank errichteten Abtheilung für den Hypothekar-Credit bücherlich haftet.

Wenn die executive Feilbietung zum Zwecke des Verkaufes oder der Verpachtung eines solchen unbeweglichen Gutes angesucht wird, auf welchem eine Forderung für die galizisch-ständische Creditanstalt oder für die, bei der privilegirten österreichischen Nationalbank errichtete Abtheilung für den Hypothekar-Credit bücherlich haftet, und von diesen Instituten nicht selbst die Execution angesucht wurde, so ist denselben vor endlicher Erledigung des Executionsgesuches eine Abschrift der, von dem Executionsführer vorgeschlagenen Feilbietungsbedingungen mit der Aufforderung mitzutheilen, das ihnen durch die Statuten vom 3. November 1841, Nr. 569 der Justiz-Gesetzsammlung und vom 20. März 1856, Nr. 36 des Reichs-Gesetz-Blattes *) zustehende Recht, ihrerseits Feilbietungsbedingungen vorzuschlagen, binnen einer den Umständen angemessenen Frist, welche nicht unter 14 Tage und nicht über 30 Tage festgesetzt und nicht erweitert werden

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1856. Erste Abtheilung, X. Stück, Nr. 41, Seite 65.

ce pozwoleniu wszystkim tym osobom między sobą przysłużać ma od równéj chwili.

§. 5.

Powyższém postanowieniem (§. 4) okazuje się oraz §. 537 prowizorycznéj siedmiogrodzkiéj i węgierskiéj procedury cywilnéj z dnia 3. Maja i 16. Września 1852 (Dziennik Praw Państwa Nr. 104 i Nr. 190) o tyle zmieniony, ile że tam zarządzono, iż przy sądownie deponowanych papiérach rządowych, nie opiewających na okaziciela, przez sądownie dozwolone zajęcie także i pod względem prowizyj powodowi przysłużać ma prawo zastawu od téj chwili, w któréj prośba o zajęcie do sądu, w którego schowaniu się obligacyje znajdują, podaną lub wniesioną została.

Wszelkie inne przepisy pod względem zajęcia sądowych depozytów w ogólności, jako téż względem obligacyj u sądu deponowanych w szczególności istniejące, pozostać mają atoli w mocy swéj.

Baron **Bruck** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p.

121.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 3. Lipca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXIII, Nr. 121, wydana dnia 9. Lipca 1859)

obowiązujące w całym obrębie Państwa, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,

mocą którego uregulowaném zostaje postępowanie przy ustonowieniu warunków egzekucyjnéj licytacyi, dóbr takich, na których tabularnie ciąży wierzytelność galicyjsko-stanowego zakładu kredytowego, lub wydziału dla kredytu hypotecznego, otworzonego ze strony uprzywilejowanego austryjackiego Banku narodowego.

Jeżeli egzekucyjna licytacyja żądaną będzie celem sprzedaży lub wydzierżawienia takiego dobra nieruchomego, na którém tabularnie ciąży wierzytelność dla galicyjsko-stanowego zakładu kredytowego lub na rzecz wydziału, utworzonego dla kredytu hypotecznego przy austryjackim uprzywilejowanym Banku narodowym, a instytuta rzeczone nie same żądały egzekucyi, wówczas przed ostateczném załatwieniém prośby egzekucyjnéj udzielony im być ma odpis warunków licytacyjnych, przez prowadzącego egzekucyję zaproponowanych, z tém wezwaniem, ażeby z prawa, przysłużającego im w skutek statutów z dnia 3. Listopada 1841, Nr. 569 Zbioru Ustaw Sądowych i z dnia 20. Marca 1856, Nr. 36 Dziennika Praw Państwa*) użytek zrobiły i z swéj strony warunki licytacyjne w ciągu terminu, okolicznościom odpowiadającego, nie niżéj dni 14 ani téż wyżéj dni 30

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1856, Oddział piérwszy, Część X, Nr. 41, stronica 65.

darf, so gewiß auszuüben, widrigens auf die von ihnen später vorgeschlagenen Feilbietungsbedingungen kein Bedacht genommen würde.

Die Giltigkeit einer ohne dieser Mittheilung vorgenommenen Feilbietung kann aus diesem Grunde allein nicht bestritten werden.

Graf **Nádasdy** m. p.

122.

Verordnung des Justizministeriums vom 5. Juli 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIII. Stück, Nr. 122, ausgegeben am 9. Juli 1859),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze

über das Erforderniß der Unterschrift eines Advocaten auf Eingaben in den, zum mündlichen Streitverfahren bestimmten Fällen.

Zur Behebung vorgekommener Zweifel wird erklärt, daß im Sinne der bestehenden Gesetze die Einbringung schriftlicher Klagen und anderer Eingaben in den, zum mündlichen Streitverfahren bestimmten Fällen ohne Unterschrift eines Advocaten nur an solchen Orten zulässig ist, an welchen entweder kein oder nur Ein berechtigter Advocat besteht, daß daher an allen Orten, an welchen wenigstens zwei Advocaten sich befinden, schriftliche Eingaben in Streitsachen überhaupt, daher allerdings auch im Wechselverfahren, jedoch mit Ausnahme von Einwendungen gegen wechselrechtliche Zahlungsauflagen, wenn selbe von, außerhalb des Gerichtsortes wohnenden, Parteien eingesendet werden, mit der Unterschrift eines, zur Vertretung von Parteien bei dem betreffenden Gerichte befugten Advocaten versehen sein müssen.

In denjenigen Ländern, für welche die, über das summarische Verfahren bestehenden Vorschriften vom 24. October 1845, Nr. 906 der Justiz-Gesetzsammlung, 29. März 1848, Nr. 1130 der Justiz-Gesetzsammlung und 31. März 1850, Nr. 126 des Reichs-Gesetz-Blattes, in Wirksamkeit stehen, sind jedoch die Bestimmungen des §. 8 und beziehungsweise 10 dieser Vorschriften in allen jenen Fällen zu beobachten, in welchen es sich nicht um ein Wechselverfahren handelt.

Graf **Nádasdy** m. p.

ustanowionego, nie mogącego być rozciągnionym, tém pewniéj zaproponowały; ile że w przeciwnym razie nie będzie brano względu na ich późniéj zaproponowane warunki licytacyjne.

Ważność licytacyi przedsięwziętéj bez udzielenia takowego nie może li z tego powodu być zaprzeczaną.

Hrabia **Nàdasdy** m. p.

122.
Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 5. Lipca 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXIII, Nr. 122, wydana dnia 9. Lipca 1859),

obowiązujące w całym obrębie Państwa, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,

o potrzebie podpisu adwokata na podaniach w przypadkach, do ustnego postępowania spornego przeznaczonych.

Dla uchylenia zaszłych wątpliwości oświadcza się, iż w myśl ustaw istniejących, wniesienie skarg piśmiennych i innych podań w przypadkach, dla ustnego postępowania spornego przeznaczonych bez podpisu adwokata w takich tylko miejscach jest przypuszczone, w których nie istnieje żaden lub tylko jeden adwokat uprawniony, a że przeto we wszystkich miejscach, w których przynajmniéj dwóch adwokatów się znajduje, piśmienne podania w sprawach spornych w ogólności, przeto bez wątpienia także i w postępowaniu wexlowém, wszakże z wyjątkiem opozycyj przeciw wexlowym nakazom zapłaty, nadesłanych od stron zewnątrz miejsca sądu mieszkających, opatrzone być muszą podpisem adwokata uprawnionego, do zastępstwa stron w sądzie dotyczącym.

W Krajach, w których w wykonaniu stoją istniejące względem sumarycznego postępowania przepisy z dnia 24. Października 1845 r., Nr. 906 zbioru ustaw sądowych, z dnia 29. Marca 1848 r., Nr. 1130 zbioru ustaw sądowych i z dnia 31. Marca 1850 r., Nr. 126 Dziennika Praw Państwa, przestrzegane być winny atoli Postanowienia §. 8, a względnie 10 przepisów rzeczonych we wszystkich tych przypadkach, w których nie idzie o postępowanie wexlowe.

Hrabia **Nàdasdy** m. p.